

РЕШЕНИЕ

№ 4104

гр. София, 01.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10941** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 206б, ал. 4 от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на К. С. Ч., чрез адвокат Р. К. срещу Решение № Р-422-32-293280 от 29.09.2025 г. на Директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ-5800-20/32-254362/19.09.2025 г. на Директора на Териториална Дирекция Митница С..

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено в противоречие с материално-правни разпоредби и процесуални разпоредби. Митническите органи не са съобразили факта, че посоченото в постановлението за налагане на обезпечителни мерки наказателно постановление се оспорва по съдебен ред, като пред СРС е образувано наказателно административен характер дело. Това обстоятелство обосновава незаконосъобразността на предприетите обезпечителни мерки, защото спорът за публичното вземане все още не е решен окончателно. Налагането на обезпечителните мерки въпреки висящото съдебно производство представлява неправомерно ограничаване на моите права и води до реален риск от необратими последствия за оспорващия.

Решаващият орган не е обсъдил възраженията, с че постановлението, с което е наложен заповърху банкова сметка на жалбоподателя, по която той получава пенсията си, което го лишава от възможността за задоволяване на ежедневни нужди.

Според оспорващия не са изложени мотиви, защо събирането на евентуалните публични вземания ще бъде затруднено и така е нарушен принципа на съразмерност, съгласно чл. 6 от АПК и на константната съдебна практика на ВАС.

По време на проведеното по делото публично заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. От пълномощника му са постъпили писмени бележки по съществото на спора. Моли се оспорените актове на митническите органи да бъдат отменени. Не се претендират разноски.

Ответникът по касационната жалба в лицето на Директора на Агенция „Митници“, представляван от юрисконсулти Р. и Д., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Страните не спорят, че срещу К. С. Ч. е било образувано административно-наказателно производство, като е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG25122024/5800/M-1089 по описа на ТД Митница С., за извършени от последния митнически нарушения по чл. 233, ал. 1 и по чл. 233, ад. 3, във връзка с ал. 1 от ЗМ.

Издадено е Наказателно постановление (НП) № BG2024/5800-973/НП от 07.04.2025 г. по описа на ТД Митница С., с което на оспорващия, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 5 607,00 лева, представляваща минималния размер на предвидената за нарушение по чл. 233, ал. 1 от ЗМ санкция, а именно 100 на сто върху митническата стойност на стоките - предмет на нарушението; както и за нарушение по чл. 233, ал. 3, във връзка с ал. 1 от ЗМ - глоба в размер на 34 501,00 лв., представляваща минималния размер на предвидената за това нарушение санкция, а именно 200 на сто от митническата стойност и продажната цена на стоките, предмет на нарушение.

НП е обжалвано и е образувано АНД № 6875/2025 г. по описа на Софийски районен съд, като по преписката няма данни за постановен и влязъл в сила съдебен акт по спора.

Митническата стойност на стоките, предмет на нарушенията са определени съгласно становище рег. № 32-10048/10.01.2025 г. на Комисия, определена със Заповед № ЗТД-5800- 20/32-690093/09.01.2024 г. на директора на ТД Митница С..

Със служебна бележка рег. № 32-109839/08.04.2025 г. на началника на отдел МРР на ТД Митница С. е направено предложение за налагане на обезпечителни мерки по реда на чл. 206а и следващите от Закона за митниците.

След проверка на притежавани от Ч. имущества е установено, че той не притежава превозни средства, а по партидите на лицето в Търговски регистър и Имотен регистър на Агенция по вписванията е видно, че същият притежава един имот – апартамент с площ 33,350 кв.м., находящ се в [населено място], кв. Х. Д., [улица], ет. 4, ап. 42.

Прието е, оспорващият не разполага с материални активи, които да обезпечат събирането на установените публични вземания, поради което е издадено постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ-5800-20/32-254362/19.08.2025 г. на директора на ТД Митница С., с което е наложена обезпечителна мярка - запор върху банковите сметки на длъжника, в „Банка ДСК“ АД и „Уникредит Булбанк“ АД до размера на 40 108,00 лв. (четиридесет хиляди сто и осем лева), какъвто е размерът на наложената санкция с посоченото по-горе НП.

При оспорването по административен ред, решаващият орган, в лицето на Директора на Агенция „Митници“ е приел, че оспореното постановление е законосъобразно, поради което е оставил жалбата без уважение.

Към жалбата е приложено платежно нареждане, от което е видно че на 02.09.2025 г. жалбоподателят е изтеглил сума в размер на 662,03 лв. от сметката, на която е наложен запор, с

посочено основание - „теглене заповор пенсия“.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Решение № Р-422-32-293280 от 29.09.2025 г. на Директора на Агенция „Митници“ е изпратено по пощата и видно от приложеното по делото известие за доставяне, е получено от адвокат К. на 08.10.2025 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 13.10.2025 г. (вх. № 24964) е в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 206б, ал. 4 от Закона за митниците. Съдът е сезиран от надлежна страна, срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 206а, ал. 1 и ал. 2 от ЗМ, когато плащането на митата и другите държавни вземания, събирани от митническите органи, не е обезпечено по реда на глава двадесет и четвърта, митническите органи могат да налагат следните обезпечителни мерки: 1. заповор на движими вещи и вземания на длъжника, включително по сметки в банки; 2. заповор върху стоки в оборот и 3. възбрана върху недвижими имоти. Обезпечителните мерки се налагат, когато без тях ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на митата и другите публични държавни вземания, събирани от митническите органи.

В разглеждания казус е безспорно, че срещу К. С. Ч. е било образувано административно-наказателно производство, завършило с издаване на НП, с което на същия са наложени глоби и имуществени санкции в общ размер на 40 108,00 лв. Вярно е, че няма данни НП, включително и към настоящия момент да е влязло в сила.

От друга страна, установените глоби и санкции представляват публични държавни вземания, съгласно чл. 162, ал. 1, т. 7 от ДОПК, т.е. обезпечаването на тяхното събирането попада в предметния обхват на чл. 206а от ЗМ.

Митническите органи са изпълнили задълженията си и са направили проверка на имущественото състояние на длъжника К. С. Ч., като са констатирани, че той не притежава пътни превозни средства, а притежава само един недвижим имот, който се явява негово основно жилище, поради което не би могъл да подлежи на принудително изпълнение.

По тези съображения напълно законосъобразно е наложена една от другите, предвидени в ЗМ обезпечителни мерки – заповор на притежавани от него банкови сметки.

Действията на органите на митническата администрация по обезпечаване на публичните вземания, според настоящия съдебен състав са предприети при спазване на закона и в съответствие с предвидения в чл. 6 от АПК, принцип на съразмерност.

По отношение на главното оплакване, наведено в жалбата, а именно, че с наложения заповор върху сметката на длъжника, се нарушава правото му да ползва отпуснатата му пенсия, съдът намира следното.

На първо място, нито към жалбата, нито в административната преписка се съдържат данни за това, че в действителност К. С. Ч. е пенсионер и ако това е така, пенсия в какъв размер му е отпусната и как става получаването ѝ – в брой или по банков път.

От друга страна, съгласно чл. 213, ал. 1, т. 5, изр. 1 от ДОПК, принудителното изпълнение се насочва върху цялото имущество на длъжника, с изключение на трудовото възнаграждение, обезщетението по трудово правоотношение, всяко друго възнаграждение за труд, пенсията или стипендията – в общ размер до минималната работна заплата месечно.

Тълкуването на тази норма налага извода, че е допустимо налагането на заповори върху отпусната пенсия, в общ размер до минималната работна заплата месечно, поради което обезпечителната

мярка е законосъобразно приложена. Следва да се отбележи отново, че в тежест на оспорващия е било да представи доказателства за това дали в действителност му е била отпусната пенсия, по коя сметка тя е получавана и в какъв размер е същата.

Липсата на такива данни не дават възможност на съда да провери дали при налагането на обезпечителните мерки, чрез запориране на банковите сметки на длъжника е спазено изискването на чл. 213, ал. 1, т. 5, изр. 1 от ДОПК.

За пълнота следва да се отбележи, че съгласно чл. 206б, ал. 5 от ЗМ, съдът би могъл да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, банкова гаранция или държавни ценни книжа или ако не съществува изпълнително основание. Такива допълнителни обезпечения с случая не са представени.

По изложените съображения, следва да се приеме, че решението на Директора на Агенция „Митници” и потвърденото с него постановление № РПНОМ-5800-20/32-254362/19.08.2025 г. на директора на ТД Митница С. са законосъобразни и следва да бъдат потвърдени, чрез отхвърляне на жалбата.

По отношение на направените разноси, предвид на факта, че ответника по оспорването, чрез процесуалния си представител е поискал разноси, на същият следва да се присъдят такива.

Водим от горното и на основание чл. 206б, ал. 5 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. Ч., чрез адвокат Р. К. срещу Решение № Р-422-32-293280 от 29.09.2025 г. на Директора на Агенция „Митници”, с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ-5800-20/32-254362/19.09.2025 г. на Директора на Териториална Дирекция Митница С..

ОСЪЖДА К. С. Ч., с ЕГН [ЕГН] заплати на Агенция „Митници” на основание чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 10941 по описа за 2025 г. на Административен съд София - град.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 206б, ал. 6 от ЗМ.